

د زنداوړ لرغونې جغرافيه

دوهمه برخه

په زرو تاريخي او جغرافيايي متونو کې د زنداوړ نوم: په زرو تاريخي او جغرافيايي متونو کې د زنداوړ نوم په لړ يا ټول توپير سره ليدل کيږي، چې په دې کښې ځيني دکاتبانو تير وتني دي او ځيني نومونه بيا دوخت په تيريدو په خولو کې يو ډول بل ډول اوبنتي راوبنتي دي لکه د ممال بيلگه چې مو په تيره برخه کې ولوستل.

د زنداوړ نوم په دې بڼه راغلی، ارض داور، زمين داور، زينداوړ، زنداوړ، بلاد داور (د داور ښار)، بلدالدون، جبل الزور، بلدي داور، داور، جبل الروذ، الزور، الروذ، الزور سو ناگير او ...

داسلامي دورې په مورخانو کې دلومړي ځل دپاره احمد بن يحيي مهشور په بلاذري (د ۲۵۰ هـ ق) په شاوخوا کې يوولس نيم سوه کاله دمخه د داور نوم اخيستی. (۲۰)

اصطخري په (۳۲۲ هـ ق) کې بشپړ نوم يې ابو اسحق ابراهيم بن محمد اصطخري په خپل کتاب (مسالك او ممالک) کې زنداوړ په زمين داور، يا بلدي داور، داور او داسي نورو سره راغلي او ثبت سوي دي (۲۱). اصطخري ليکي (داوړ (زنداوړ) دنعمتونو څخه ډک اقليم لري (د... غور پر مرز او سرحد دی او بغنين او خلع او بشلنگ او خاش په دې ناحيه کې دي).

ياقوت حموي په خپل اثر معجم البلدان کې (۵۷۵-۶۲۶ هـ ق) کې زنداوړ په (ارض داور) ليکلی دی (۲۲). په بل ځای کې په کتاب مسالك کې مقدسي هم داځای (ارض داور) ياد کړی دی. (۲۳)

ابوالقاسم عبيدالله بن خردادبه په (۲۵۲-۲۷۱ هـ ق) کې زنداوړ (د بلا داور) ياد کړی او دسيستان دمهمو ښارونو څخه يې بللی. (۲۵)

ابن فقيد همداني هم په کتاب البلدان کې په کال (۲۹۰ هـ) کې داځای په (بلا داور) سره ياد کړی دی. (۲۴) ابو زيد بلخي زمينداوړ دسيستان اړوند بللی دی. ابوالقاسم بن احمد الجيهاني داشکال العالم په کتاب کې د داور يادونه کړی او وايي "د داور غرونه لوړ او ټينگ دي او هلته درختي ډيري دي او سر سبزه دي او واوره کيږي خلکو يې دښي اميه تر وخت پوري دلمر لمانځنه کول او دښي عباس دخلافت په وختو کې مسلمانان سوه د داور غرونه دهستی ډک او هلته داوسپني کان سته". په پنځمه هجري پيړۍ کې په تاريخ بيهقي کې وايي "لومړنی ولايت چې امير سبکتگين امير محمود (سلطان محمود) ته وسپاری زمينداوړ و" (۲۷). په لومړني دري جغرافيايي اثر حدود العالم (۳۷۲ هـ) کې چې ليکوال يې نامعلوم دی تاليف ۳۷۲ هجري کې وايي: "... زمينداوړ يوه آباده ناحيه ده دغور پر سرحد ښت او غور تر منځ او دهغه دوه ښاره دي (تل) او (درغش) او دواړه د غور سره په پوله پراته دي او په (درغش) (۲۸) کې زعفران کيږي او درميشيان (درويشان) دناحيې سره مېنتی دی". په معجم البلدان کې هم ددې يادونه سوي خو (درغش) پر ځای يې غور کښلی دی. (۲۹)

په طبقات نصري، کې ابو عمر منهاج الدين عثمان بن سراج الدين مشهور په منهاج سراج جوزجاني په (۶۲۴-۶۵۸ هـ ق) کې دزمين (داوړ) نوم يادوي او په څنگ کې يې د(باغ رام) يادونه هم په خورا ښه ستاينه سره کوي او وايي " ... نقات چنين روايت کرده اند و از حضرت فيروز کوه که دارالملک زمستاني بوده هيچ افریده رامجال نبودی که شکار کردي و ميان آن در شهر چهل فرسنگ بود و هر فرسنگ را ميلي فرموده بود تا بر آورده بودند، (زمين داور) باغي ساخته بود آن را (باغ رام) نام نهاده و الحق در ميان دنيا مثل نزهت و طراوت آن باغ هيچ پادشاهی دارا نبود. و طول او بقدر دوميدان وار زياتی بود بجله... " (دطبقات نصري لومړی ټوک ۸۰ مخ). (۳۰)

په جغرافيايي تاريخي خلافت شرقي (۳۷۰ مخ) کې کاري، "په زمينداوړ کې د(تل) دښار په شاوخوا کې يو غر دی چې (جبل الزور) نومېږي ځکه چې په دې غره کې يو بت د(زور) يا(زون) په نامه موجود و په غنيمت سره دعربو لاس ته ولویدی".

بل ځای ياقوت حموي وايي: "دحضرت عثمان (رض) دخلافت په وخت کې عبدالرحمن بن سمره دسيستان تر نيولو وروسته دزمينداوړ په لور ولاړ او هلته د(زون پر غره) لاس بری سو او په هغه غره کې يې دخالص طلا څخه جوړ بت چې دياقوتو سترگي يې وي په لاس ورغی".

په (جغرافيه حافظ ابرو ۸۳۰ هـ) په شاوخوا کې دزمينداوړ نوم په جبل الزور ياد زور دغره په بڼه راغلی دی او ليکي: "... قبر سلطان ابراهيم قتال در جبل الزور که مردم بومي (کوه زور) گویند بين غور و اسفزار موجود است". (۳۱)

دملک شاه حسين صفاری(هلمندي) بن ملک غياث الدين محمد بن شاه محمود سيستاني په خپل کتاب (احياء الملوك)(۳۲) کی شاوخوا څلور سوه کاله پخوا دزمینداور یادونه تر لس واره ډیره کړی ده او داځای یی په (زمین داور) لیکلی چی یو ځای داسی وایی "اراده خلاف شاه بیک خان در خاطر داشت و به امرای نامدار خراسان راه شنایی مفتوح ساخته بود و شاه بیک خان او را در سرحد هیر مند(هلمند) آب و(زمین داور) جای داده بود که در برابر محمد زمان سلطان حاکم قلعه بست که حقیقت حال او و سپردن قلعه بست به او قلمی شده بایستد".

په یو بل ارزښت ناک اثر(تاریخ سیستان ، ۴۴۵ ه ق) شاوخوا چی لیکوال یی نامعلوم دی اودهلمند، سیستان او زمینداور په اړوند ډیر گټور اسناد وړاندی کوي، په دی کتاب کی هم دزنداورنوم په (زمین داور) لیکلی او ترشل واره یی ډیر ددی ځای یادونه کړی ده. او په څنگ کی یی ورسره د(داور کلا) یادونه هم کړیده او دزمین داور په باب دیعقوب لیث صفاری جگره د صالح بن الحجر سره داسی یادوي:- "پس از آنکه آن ناحیت را ارام داد به والستان و زمیند اور بست عمال بیتانید، پس روزگاری بسیستان بود..."(۳۳) . بل ځای دداور کلا په اړه کاري :- "... وگر فتن (قلعه داور)، و نشانندن ملک رکن الدین را بان قلعه با مارت درسال ششصد ونودوسه"(۳۴)

په پورته یادو سوو کتابونو کی چی دزنداور نوم اخیستل سوی تر دامهاله زموږ لاس کی وه، که چیری ماخونه او نور منابع تر لاسه او ولټول سي په ځانگړی توگه هغه اثار چی تر اسلامي دوری مخکی لیکل سوي دي لکه، بکھت، پړان دهندوانو مذهبی کتاب چی په هغه کی تر میلاد شاوخوا څوارلس سوه کاله مخکی د(بست) نوم اخیستل سوی دی...
خواجه ابو الفضل محمد بن حسين بيهقي دغزونیانو په دربار کی منشي و زيريدنه شاوخوا (۳۸۰ ه او مړينه ۴۷۰ ه) تقريباً زرکاله دمخه دزنداور نوم په (زمین داور) څو واره په(۱۳۲-۱۳۵-۱۳۶-۱۴۴) کی راوړی دی لکه یو ځای چی کاري:- "بغزو غور رفت بر راه(زمین داور) از بست و دوفرزند خویش را، امیران مسعود و محمد، و برادرش یوسف رحمهم الله اجمعین را فرمود تا (بزمین داور) مقام کردند و بنه های گران تر نیز انجاماند". (تاریخ بیهقی-۳۲ مخ).

په تاریخ کی دزنداور لاری او منزلونه:

ابو القاسم بن محمد بن حوقل په خپل اثر صورت الارض (۳۶۶ ه ق) کی لیکي:- "دبست څخه تر سروان(اوسنی سروان کلا) پوري دداور دښار پر لار دوه منزله دي، وروسته دسروان په يوه منزل کی باید دهلمند تر رود تیر سي او (درتل) ته ورسیري، له درتل څخه تر درغش دهلمند پر غاړه څه باندي یو منزل دی او دواړه په يوه اړخ کی دي او ددرتل څخه تر بڼغین پوري يوه ورځ او دبڼغین په جنوب کی دبشنگ قبایل دي".

دداور- زنداور نوم؛ په لرغوني پښتو ادب کی:

دپښتو په پخوانیو اشعارو کی چی دزمینداور نوم اخیستل سوی، هغه اشعار پخپله په همدی زمینداور کی تخلیق سوي دي. محمد هوتک بن داود په خپل کتاب (پټه خزانه) کی دامیر کروړ په باب وایی، او په دی یادونه کی دامیر کروړ ژمنی پلازمینه زمینداور ښي او وایی:- "امیر کروړ دامیر فولاد سوري زوی و، چی په کال(۱۳۹ ه) کی دغور په مندیش کی امیر سو او جهان پهلوان یی باله"(احتمال لري چی امیرکروړ دهمدی زمینداور اویا سروان-کلا وي ځکه په سروان کلا کی اوس هم د کروړیانو کلی سته). (۳۵)

بل ځای هم دتاریخ سوري په حواله داسی کاري، چی "امیر کروړ په دوبي کی په(زمین داور) کی و او هلته یی مانی درلوده چی کټ مټ دمندیش په شان وه. بل ځای وایی چی دا امیران له پیریو په غور او بالستان او بست کی وه". (۳۶)
په بل ځای کی کاري، چی:" امیر کروړ، عادل او ضابط او دښی وینا خاوند و، ده به هر کله شعرونه ویل، په کال (۱۵۴ه) کی دپوشنج په جنگو کی مړ سو، او تر ده وروسته یی زوی امیر ناصر ایوادونه(هیوادونه) ضبط کړل او دغور، او سور(ښایي دلته یی مطلب سروان کلا وي) او بست او (زمین داور) په ځمکو خاوند سو". (۳۶)
دلته یوازي دپټی خزانی په متن کی د(زمین داور) نوم راغلی خو دهلمند په تاریخي جغرافیه کی د(جرم=گرم=گرمسیر) یادونه دامیر کروړ په ویاړنه کی هم راغلی چی بیلگه یی داده:

زما دتوري تر شپول لاندی دی هرات وجرم
غرج وبامیان وتخار بولي نوم زما په اودوم
زه پیژند یم په روم له ما اتل نسته(۳۸)

دزنداور نوم دښکارندوی بستې په قصیده کی (۵۸۰ ه) شاوخوا:
استاد

ښکارندوی دپښتو له ډیرو زرو قصیدو ویونکو څخه دی چی حال یی محمد هوتک بن داود په پټه خزانه کی ذکر کړی دی: دپټی خزانی مولف له لرغوني پښتانه څخه را اخلي چی ددی کتاب خاوند هم هغه له تاریخ سوري څخه را اخیستی

دي او وايي ښکارندوی غوري دخپل وخت عالم او شاعر پښتون و او دسلطان شهاب الدين محمد سام شنسباني په حضور کي ډير عزت او اعتبار درلود(۳۹). ښکارندوی په خپله ښکلی او خوره قصیده کي د(داور) یادونه کړی

چي وايي:

نه به راولي جگړن دسيند په لوري
نه به بری څوک دهند خپاره شهرونه
نه به څوک زلمی دغور سره راغونډ کا
د(داور) توري به چيری کا ځلونه(۴۰)

دلته په دی اخره نیم بيتي کي د(داور) کلمه راغلی چی دزنداور او زمينداور په مانا ده، چی په شپږمه هجري پيری کی هم دا سيمه د(داور) په بڼه دود و.

دتایمني په چاربيته کي دزنداور ستاينه (۵۸۰ ه ق) شاوخوا:

دپښتو په لرغونو او پخوانيو شاعرانو کي يو هم تايمني دی چي دسلطان غياث الدين غوري په وختو کي په زنداور (زمينداور) او غور کي اوسیدی. تايمني په خپل شعر کي دزنداورد تاريخي مدنيت، تاريخي ودانی او باغ(ارم=حرم) اوسنی باغران، ستاينه کوي، ددی باغ ستاينه دغوري دوری تاريخ ليکونکی منهاج سراج جوزجانی هم په(۶۵۰ ه ق) شاوخوا کي کړی ده(۴۱). راسی چی دپښتون شاعر تايمني دبغني اوسيدونکي په چاربيته کي دزنداور او باغ ارم(اوسنی باغران) نومونه وگورو. لکه:

ماد(داور) په ځمکه وليد (ارم)
دادجنت په څير و بني ښه خرم
دفيروزکوه په دود ودان دی نا
ښکلی هر گل څه ښه خندان دی نا(۴۲)

داچاربيته اروابناده علامه حبيبي په (۱۳۱۰ ه ش) کي په همدی هلمند کي د يوه سپين ريږي له خولی اوریدلی وه، ځکه نو داچاربيته او ډاکير زمينداوري غزل او مثنوی په پټه خزانه کي نسته او پوهاند حبيبي جلا پيدا کړي دي. په پورته نیم بيتي کي د(داور) او(ارم) نوم راغلی چي همدا زنداور او باغ رام بنيي له تاريخي څرگندونو څخه معلوميري چي دا باغ په زنداور کي و او دغوري باچاهانو ژمنی او پسرلنی مرکز و، چی یادونه یی په (زرو تاريخي جغرافيايي کتابونو کي دزنداور= زمين داور) تر سر ليک لاندی وسوه.

ډاکير زمينداوري په اشعارو کي د(زمينداور) دنامه څرک (۷۸۰ ه ق) شاوخوا:

ډاکير زمينداوري داشعارو څخه دونه پوهيرو چي دی دتيموريانو په دوره کي اوسیدی او ددوی ظلمونه یی ليدلی دی (داور= زمينداور= زنداور) زموږ دهيواد لرغونی سيمه ده چي تر اسلام مخکي او وروسته یی د مغولو تر تارا که پوري دپوره ثقافت او مدنيت مرکز و مشهور ښارونه یی لرل چی اکبر پخپله په همدی ځای کي زيږيدلی دی. لکه دده په يوه بيت کی چی دمغلو دتمر(تيمور) دظلمه فرياد کوي او له دی ماته خپل پلرنی ټاټوبی زمينداور هم هيروي پاته دي نه وي چی گود تيمور له (۷۷۱ څخه تر ۸۰۷ ه) پوری سلطنت کړی دی.

ډاکير بيت:

دمغلو تمر هسی په اور وسوم

چی به هير په دی ماتم زمينداور کرم(۴۳)

دپورته بيت په دوهمه نیم بيتی کی دزمينداور دنامه څرک په ښه توگه څرگنديږی.

دزنداور جغرافيايي موقعيت:

زمينداور يا زنداور يوه سيمه ده چی دهلمند ولايت په حوزه کي پرته ده حدود یی په دی ډول دی: ختيځ پلوته یی دهر او(ديراوت)، لوديځ لورته موسی کلا، شمال خواته بغنی بغران او سهيل(جنوب) ته دهلمند سيند پوری نښتی دی، شمال پلو ته یی غرونه او واوره ډيره پر اوريزي، پخپله زمينداور واوره لږ اوباران زيات اوري. ددی سيمي مخکي ټولي په هلمند سيند څروبيږی(۴۴) چی اوس مهال ټول کاريزونه دي.

ده زور= ده زو= گيزو:

داتلس قريه های افغانستان په دريم ټوک (۱۲۴۸ مخ) دهلمند ولايت په برخه کي، په موسی کلا ولسوالی کی(ده زور= Dehzoor) لوړ او کښته (ده زور) په مسلسل نمبر کی(۲۶) کلی ليکل سوی دي دلته هم دانوم په غلته بڼه کښته او لوړ(ده زور= ده ظهر) ليکل سوی دی خو ددی ځای اصلی اواره بڼه چی په زرو تاريخی او جغرافيايي نسخو کی ثبت ده

د پاڼو شميره: له 3 تر 4

هغه(ده زور) ده چي اوس هم ځيني زړی کلاوي او تاريخي پاته شوني سته چي داځای دهغه ځای اوسيدونکي کافر کلا بولي.(۴۵)

کيدای سي دتاريخپوهانو دزور- زور نوم په همدی ځای کی تعين سی ځکه دزور لرغونی نوم تر اوسه پر خپل ځای پاته دی(۴۶) لکه په دی اولسي بيت کی:

(د) ديزو(ده زور) پر بنده کي
ساتو کرلي ختکي

اطلس قريه های افغانستان(ده زور= ده ظهري غلته املا ده) دموسی کلا لوديز پلو ته څلور پنځه كيلومتره ليري بنيي.

پاتی بیا

د پانو شميره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنيت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادښت: دليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په ځير و لولئ